

VAN BOXERPUP

TOT EN MET

DE OUDE(RE) BOXER

gedrag,
opvoeding,
gezondheid en voeding

INHOUD

Wat is een boxer; achtergrond en karakter	3
De pup	6
De pubertijd	13
De volwassen boxer	16
De zintuigen	17
Communiceren	19
In het algemeen	21
Hoe leert een boxer	23
De gezondheid van uw boxer	28
Verzorging	29
Voeding	32

Wat is een boxer? Wat is zijn achtergrond? Hoe is zijn karakter?

Laten we dertig eeuwen teruggaan. We komen dan terecht bij de Tibetdog, alwaar we de verre voorouders van de boxer en alle andere dogachtigen moeten zoeken. Deze Tibetdog is mogelijk voortgekomen uit de zwarte Tibetwolf. Uit overleveringen valt op te maken dat de Tibetdog een grote, krachtige, zware enigszins langzame waakhond was met een opvallende kalmte. Hij zou zeer aanhankelijk zijn aan zijn baas en de vrouw, echter afwijzend tegenover vreemden en andere dieren.

Zijn afstammelingen verschenen in de loop der eeuwen in vele landen onder verschillende namen.

Andere klimaten, levensomstandigheden en andere taken waren geen probleem voor hem. Hij had een uitstekend aanpassingsvermogen. Zijn hart bleef onveranderlijk, evenals zijn eigenschappen, waaronder zijn woestheid, die hem tot een gevreesde vijand maakte.

Hij trok met de Egyptenaren ten strijde en had tevens tot taak te jagen op leeuw, ever en beer. Bij de Romeinen deed hij dienst in de oorlogen en trok met hun legioenen heel Europa door.

In de Romeinse arena's trad hij op als vechthond. Dan moest hij de strijd aanbinden met soortgenoten en in dierenvelen gehulde christenen.

Voor de schrijvers uit die tijd waren alle grote honden "Molossers".

De zware exemplaren werden ingelijfd als oorlogshond. De uitstekende delen, staart en oren, werden afgesneden opdat de vijand zo weinig mogelijk vat op ze kon krijgen. Geen couperen uit schoonheidsoverwegingen, maar louter en alleen uit overlevingsnoodzaak.

De Romeinen heersten over geheel West-Europa. De Molossers kwam je overal tegen. Uit hun nakomelingen kwamen veel later de bekende rassen als Rottweiler, Sennenhonden en de St. Bernard voort. De Bordeauxdog in Frankrijk en de Mastiff in Engeland hebben de meer oorspronkelijke kort-harige vorm behouden.

Toen in het Romeinse Rijk eenmaal de vrede kon worden gehandhaafd, waren de oorlogshonden min of meer overbodig. Men ging op zoek naar andere taken voor deze honden.

Omschakeling naar waakhond was niet zo moeilijk vanwege hun achtergrond als oorlogshond met de taak vijandelijke soldaten te lijf te gaan en zich te meten met de vechtdoggen van de Barbaren.

De keus viel op de Mastiffachtige waakhond. Van dit type waakhond stammen de eerste, minder verre voorouders van de boxer af.

Omdat de honden in die tijd echte werk- en gebruikshonden moesten zijn, werd naar het economisch belang gefokt met gebruikmaking van de nog altijd aanwezige achtergrond van vecht- en oorlogshond.

Voor de jacht op het wilde zwijn verlangde men een dappere, felle, sterke hond, die in staat moest zijn de ruggestreng van het zwijn door te bijten.

De bullebijter

Meer en meer opgang vond de theorie dat het vlees van een rund, dat kort voor de slacht goed was opgehitst, smakelijker was. De slachters gebruikten hiervoor zware drijfjonden. Al gauw werd ontdekt, dat honden waarvan de onderkaak over de bovenkaak viel, de zogenaamde ondervoorbijters, uitstekend geschikt waren voor dit werk.

Overall werden vechthonden gefokt. In Engeland de Bulldoggen, in Duitsland de iets grotere Danziger Bullenbeiszer, waaruit, zo veronderstelt men, de in Nederland en België bekende Brabantse Bullenbijter werd ontwikkeld, naar wordt aangenomen de meer directe voorvader van onze latere boxer, een forse, ogenschijnlijk gemoedelijke en gezelligheid uitstralende hond.

Met het zich serieus toeleggen op het fokken, veranderden ook de eisen. Het moest een **superhond** worden. Er moest meer stroomlijn inkomen; zijn te grote agressie moest worden ingedamd, maar zijn moedige aard diende te worden behouden. Helaas was van die moed uiterlijk niet veel te zien. Dogachtigen en zeker de grotere Molossers liepen er niet mee te koop. De Boxer had die laatste eigenschap eveneens van zijn voorouders meegekregen en dat was nou nèt niet wat een aantal fokkers op het oog had. Het ras moest een allround gebruikshond uitstralen en geschikt zijn voor verdedigingshond. Dat moest je kunnen zien!

Zijn karakter

De boxer heeft ook de naam "een kindervriend" te zijn. Helaas zijn niet alle kinderen altijd boxervrienden en een boxer is gezien zijn afkomst beslist geen heilige.

Jonge kinderen mogen nooit alleen worden gelaten met honden, ook niet voor een minuutje en ook niet met zo'n lieve boxer of welke andere lieverd ook. Heel diep zit de achtergrond er nog in.

Weet u; in beide laatste wereldoorlogen hebben diverse honden hun oude taak weer opgevat en deden trouw dienst in menige aktie. De boxer in West Europa heeft ook daar zijn sporen mee verdiend en er zijn voortbestaan aan te danken omdat hij nuttig en goed gevoed werd. Na wereldoorlog II kon met een sterk ras het fokprogramma worden hervat.

Een boxer is een volhouder. Ook de pup heeft al een eigen wil en probeert deze langer door te zetten dan de pups van menig ander ras. De vechtlust is nog altijd aanwezig, maar deze moet niet de kans krijgen zich te uiten. De eerste vechtpartij dient beslist te worden voorkomen en uiteraard ook de tweede.

Volwassen zijnde, zal hij andere reuen overwegend onvriendelijk bejegenen. Maar vlak ook de teef niet uit tegenover andere teven, ongeacht het ras. Echter wel feller tegenover seksgenoten van het eigen boxerras.

Van een dominante teef kan worden verwacht dat zij een pup (en denk maar tot aan de leeftijd van 12 maanden) zal willen onderwerpen. Veel gejang, gegil en gegrom totdat de pup doodstil ligt. Bloed zal er doorgaans niet vloeien, tenzij de pup weigert zich over te geven. Dan ligt ze op een gegeven moment stil dood.

De boxer is een fijne huishond, maar het is en blijft van oorsprong een vechthond, die je bij de opvoeding van begin af aan stevig mag aanpakken; dikwijls is hard aanpakken vereist.

De eerste fout wordt meestal gemaakt door een te vriendelijke en toegeeflijke aanpak van dat lieve, aandoenlijke puppie. Voorop moet staan dat er maar één de baas mag zijn – en dat bent u.

Hiervoor werd al aangehaald dat een boxer de naam heeft een kindervriend te zijn. Dat is hij ook, mits hij in de eerste plaats van begin af aan kinderen is gewend.

De boxer is vrijwel altijd enthousiast en zal zich met veel energie in een stoeipartij storten. Hij kan tegen een stootje en zal niet gauw angstig of agressief worden bij ruw spel. Het is echter beter te voorkomen dat het misschien uit de hand kan lopen door hem en zeker kinderen te leren rustig aan te doen.

Uit het ‘met veel energie in een stoeipartij storten’ is vast te stellen dat een boxer veel beweging nodig heeft. Hij moet zijn energie kwijt.

Fikse wandelingen, fietstochten, zwemmen als recreatieve bezigheid is al een stap in de goede richting. Maar vergeet niet dat de boxer een werk-

hond is. Aktief sporten beoefenen zoals b.v. IPO en Agility ligt geheel in zijn lijn. Hij beleeft daar veel plezier aan. Ook met speuren kan hij goed bezig zijn en doet vast niet onder voor gerenommeerde speurhonden. Vanwege zijn korte neus zal hij af en toe even moeten pauzeren om op adem te komen.

In de gehoorzaamheidstraining kan hij op landelijk nivo zeker de hoogste klasse bereiken.

Hoewel hij zich hecht aan het gezin in het algemeen en aan de goede baas in het bijzonder, is hij toch al gauw bevriend met zo niet iedereen, dan toch met een ieder die hij regelmatig ziet of ontmoet en een vriendelijk woord voor hem over heeft.

Naast de eigenschap dat hij waakzaam is, is hij ook erg nieuwsgierig; het een vloeit voort uit het ander.

DE PUP

Een pup moet heel veel leren en ervaren. Al bij zijn geboorte krijgt hij bepaalde eigenschappen mee, o.a. sociaal gedrag, die zich in de baarmoeder hebben ontwikkeld. Deze erfelijke eigenschappen zijn van invloed op zijn latere gedrag. Het sociale gedrag is dus aanwezig; het moet alleen in de praktijk worden ontwikkeld.

Tot zo’n twee weken na de geboorte is hij bezig te overleven door rond te kruipen op zoek naar de tepel, te drinken (eten) en veel te slapen. De teef verzorgt hem goed en helpt hem bij zijn ontlasting door zijn buik te likken. Het nest moet schoon blijven, dus eet de teef de zuivere ontlasting weer

op. Warmte zoeken ze bij elkaar en bij de moeder.

De eerste twee weken zitten ogen en oren nog dicht; hij hoort en ziet totaal niets. Zijn neus en zijn tastzin daarentegen doen hun dienst en geluid kan hij ook al maken. Dat laatste is ook nodig voor het geval hij in het nest

verdwaalt. De teef zal onmiddellijk te hulp snellen.

Aan het eind van de derde week is hij begonnen hond te worden. Hij kan al zien, horen en ruiken. Hij is klaar voor de volgende fase.

De inprentingsperiode

Die loopt ongeveer van de 4^e tot en met de 7^e week, waarin hij begint met z'n omgeving te verkennen en zijn nestgenoten bewust leert kennen. Verder leert hij te gewennen aan de diverse geluiden in zijn omgeving.

Als de fokker het goed heeft gedaan, kon hij al contact maken met andere mensen en dieren, heeft hij al een autoritje gemaakt en zelfs al kennis gemaakt met zijn toekomstige roedelgenoten, de nieuwe baas met familie.

De ervaringen in deze belangrijke periode zijn van grote invloed voor zijn gedrag op latere leeftijd. De opgedane indrukken worden in zijn geheugen opgeslagen en blijven daar bewaard.

Indien een pup in deze periode min of meer geïsoleerd wordt gehouden, zal hij later problemen hebben met belangrijke zaken, die hij heeft gemist, zoals contact met soortgenoten, die hij dan griezelig vindt. Gemist contact met o.m. mensen (mannen, vrouwen en kinderen) zal reden zijn angstig te zijn voor mensen.

Na de inprentingsperiode volgt de even belangrijke socialisatiefases.

De primaire socialisatiefase, een zeer korte tijdsduur, die zo ongeveer loopt van de 8e tot en met de 13e week.

Zijn onbevangingheid neemt af en onderzoekgedrag verandert in vluchtgedrag, wanneer vreemde zaken worden waargenomen. Maar wat voor **hèm** vlucht, zal hij achterna gaan, tot wegwaaierende boomblaadjes toe. Hij onderscheidt duidelijk het verschil tussen gevaar en prooi. De nieuwe roedelleider moet dit gedrag beslist "honds" interpreteren en moet er paal en perk aan stellen. Een wegrennend kind of een voorbijrijdende fietser is voor de pup een vluchtende prooi, waar hij luid blaffend achteraan zal gaan. Dit natuurlijk gedrag moet hem beslist worden afgeleerd.

De nieuwe baas krijgt het wel druk en zal zich dat terdege vóór de aankoop moeten realiseren.

In de korte periode van 6 weken is het zaak de pup veel te laten leren en ervaren. Neem hem mee naar winkelcentrum, markt, trein, bus, onder viaducten en over bruggen, dierenparken, maneges etc. Zorg er wel voor een boodschappentas bij u te hebben, waar hij in kan om oververmoeidheid te voorkomen. En wordt er gewandeld, denk eraan dat de terugweg net zo lang is als de heenweg. Neem als regel niet langer wandelen dan 1 minuut per levensweek. Met een pup van ± 13 weken wandelt u 15 minuten.

Het is ook erg belangrijk om juist in de socialisatiefase een puppen cursus te gaan volgen, ook al heeft hij nog niet alle entingen gehad. Het risico van ziek worden is zeer klein en op het trainingsveld zeker niet groter dan thuis of in de straat. Eerder kleiner.

Uitgaande van de nodige rustpauzes in de cursus is een cursusduur van een half uur meer dan genoeg. De eerste weken gaat het meer om het leren mee te wandelen aan de goede kant en op commando te leren zitten.

Als echte roedelleider toont u nooit angst; de pup zal dan ook geen angst hebben. Zou hij toch ergens van schrikken en misschien u ook, houdt dan uw hoofd erbij en neem de schrik en de angst op vastberaden toon weg, door b.v. de uitnodiging "kom op"! niks aan de hand. *Nooit troosten!* Daarmee bevestigt u de pup voor de rest van zijn leven dat dit inderdaad iets is om bang voor te zijn. Denk maar aan onweer en vuurwerkknallen of knallende motoren.

Op tafel zetten en borstelen zijn ook zaken, die hij zonder verzet moet leren accepteren, evenals in zijn muiltje kijken.

Eén of twee keer een trap op lopen is aanvaardbaar. De trap af is een andere zaak, vanwege de druk in de schoudergewrichten.

Indrukken verwerken is vermoeiend. Om die vermoeidheid te verwerken, zal de pup veel willen slapen. Zorg dat hij die rust krijgt en prent dat de overige huisgenoten goed in.

De pup en andere honden

Laat hem kennis maken met andere honden. Een normale hond bijt geen normale pup. Een pup, die zich onderworpen gedraagt tegenover oudere honden wordt als een normale pup beschouwd.

Hij zal mogelijk voor de oudere hond op de rug moeten en zeker zal hij de oudere hond nagenoeg kruipend moeten benaderen zonder hem aan te kijken. Het is natuurlijk hondengedrag.

De oudere hond kan genoeg nemen met de rugligging. Misschien gromt en grauwt hij op een vreselijke manier gedurende enige minuten. De pup zal misschien piepen, janken of zelfs krijsen. Een erg onderdanige pup plast er ook nog bij. Het kan moord en doodslag lijken; bloed zal er zelden vloeien. Het normale proces kan wel worden verstoord door schreeuwende bazen en dan meestal door de puppenbaas. De stem van de baas klinkt voor de pup in zo'n situatie als bescherming en ondersteuning, waardoor

de pup kan worden gestimuleerd verzet te plegen. In de ogen van de oudere hond is het dan een gestoorde pup, die niet thuis hoort in de hondenmaatschappij en dient te worden geliquideerd.

Ook optillen van de pup bij het naderen van een andere hond is helemaal fout. De kans dat het dan een keffende a-sociale hond wordt, is groot. Tegenover andere honden zal hij zich in de toekomst niet normaal gedragen en zich angstig of agressief tonen. Angst kan zich ook uiten in bijgedrag en heet dan angstagressie.

Zindelijk maken

Zet hem altijd op een vaste plaats. Dat kan zijn in de tuin, in de straatgoot voor de deur, op het balkon en indien het niet anders kan in een hoek van de kamer op een stel kranten.

Altijd laten plassen na eten, drinken, slapen, spelen en elke keer wanneer er rondjes worden gedraaid, er wordt gehurkt of indien hij zich onrustig gedraagt. Zelfs in de slaap kan zich onrustig gedrag voordoen. Dan onmiddellijk opnemen en naar de plasplaats brengen.

Wanneer u ziet dat de pup aanstalten maakt te hurken, moet u er onmiddellijk bovenop zitten (figuurlijk wel te verstaan) met een duidelijk "nee of foei". Indien dit onder handbereik gebeurt, kunt u het 'nee of foei' bekrachtigen met een prik van de wijsvinger in de flanken. Daarna meteen snel oppakken en op de speciale plaats brengen en erbij blijven. Zodra er is geplast of gepoept, uitbundig prijzen.

Zolang hij wakker is, moet u op hem letten. Kunt u hem even geen aandacht schenken, zet hem dan in een niet te grote hoge kist of een kamerbench of leg hem met een kettinkje vast aan een haak in de muur. Prent uzelf in, **uw** inprentingsperiode, dat dit helemaal niet zielig is. Hij zal zich eerder gelukkig voelen met een eigen veilige plaats. Een kamerbench is zo'n veilige plaats en kan meteen het begin zijn te leren alleen te zijn. Geef hem daar ook zijn eten.

Hoe minder het fout gaat des te eerder is hij zindelijk. Ongelukjes goed opruimen en schoonmaken; geur nodigt uit tot ter plaatse plassen en poepen.

Buiten plassen en poepen

De eerste dagen: u draagt de pup naar de vaste plaats waar hij zijn behoefte moet gaan doen. Blijf erbij en prijs hem wanneer hij daar iets

doet. Indien thuis eerst kranten zijn gebruikt, neem daar dan een deel van mee. Hij ruikt dan zijn eigen plas etc., wat het wel eens makkelijker zou kunnen maken.

Een volgende stap is hem tot een paar meter voor z'n plasplaats te brengen en hem zelf het laatste stukje te laten lopen. Begint hij eerder te hurken, reageer dan met een kort 'nee' en een rukje aan de riem. U moet wel alert zijn, want hij hurkt zeer snel. Vervolgens de afstand steeds groter maken, zodat hij tenslotte zelf vanuit huis naar de plasplaats loopt.

Gras of struikgewas in de buurt is ideaal. Zoniet, maak dan gebruik van de straatgoot. Beloon hem altijd, zodra hij zijn behoefte heeft gedaan. Gebruik ook steeds het woord 'plas of poep', al naar gelang u verwacht wat er gaat komen dan wel wat er is gekomen. U maakt dan al een begin met het op commando doen van zijn behoefte.

Alleen blijven

Dit moet geleidelijk worden opgebouwd. Begin heel kort met even de kamer uit te gaan, deur dicht en weer terug komen. Belonend toespreken met een kleine knuffel. Herhaal dat en maak het iets langer. Het wordt een soort spelletje. Voorkom dat hij door te piepen of te blaffen in de fout gaat; maak het in het begin beslist niet te lang.

Gaat u wat langer weg, denk om te beginnen aan zo'n vijf minuten, zorg dan dat hij eerst goed is uitgelaten nadat hij heeft gegeten of gedronken.

Geef hem afleiding, b.v. een speeltje, een bot of een recht afgezaagde mergpijp met daarin een stukje Rodi gesteriliseerde worst (na elk gebruik even uitkoken).

Schaf een kamerbench aan; zijn vaste ligplaats. Dekentje erin en eventueel daar voer en drinken geven. Deurtje steeds open laten. De pup zal het normaal en aangenaam gaan vinden om daarin te liggen en wanneer u van tijd tot tijd het deurtje dicht doet, zal dat geen problemen geven.

Verloopt deze beginprocedure naar wens, dat gaat u het uitbreiden. Voordeur open en dicht en in de gang blijven luisteren, adem inhouden. Indien de pup stil blijft, de voordeur weer open en dicht doen en naar de pup gaan en belonen. Langzaam opbouwen met o.a. het huis uit gaan.

Werk naar een half uur toe.

Komen als u hem roept

Een situatie waar velen moeite mee hebben, wat helemaal niet nodig is, mits u het goed aanpakt. **Hierkomen moet altijd leuk zijn.**

1. Maak gebruik van zijn voertijd. Een huisgenoot houdt hem vast en laat hem zitten. U houdt de voerbak onder uw kin en roept hem “hiier!”. Zodra hij bij u is, geeft u het commando “zit” en wacht tot hij gaat zitten. Dan krijgt hij z’n voer.
2. Zorg dat de pup u altijd leuk vindt; roep hem en speel met hem. Doe onverwachte dingen als hardlopen en verstoppen.
3. Ga veel wandelen op een terrein (veld, park, bos) dat de pup niet kent. Hij voelt zich daar minder vertrouwd en zal goed op u letten. Probeer u te verstoppen zodra zijn aandacht wordt afgeleid.
4. Ga nooit achter uw hond aan / naar uw hond toe als u hem hebt geroepen; de ranglagere moet naar de ranghogere en niet omgekeerd. Hij zou zo’n jachtspelletje best leuk vinden en is bovendien sneller dan u.
5. Geef nooit een bevel wanneer u er niet zeker van bent dat het kan worden opgevolgd. Geen “hiier!” wanneer hij net zijn honden-vriendje heeft ontdekt.
6. Het commando “hiier!” is een gebruikelijk commando voor de ‘hieroefening’ in de diverse cursussen. Gebruik dit commando alleen wanneer u de pup vanaf een grotere afstand bij u roept. In alle andere gevallen is het beter “kom” te roepen.
7. Laat de pup alleen los indien u de tijd hebt, zodat u niet gespannen raakt wanneer hij niet meteen op commando komt. Laat hem alleen los op een plaats waar hij veilig kan lopen.
Stel u er op in dat uw pup – en ook de puber en de volwassen hond altijd braaf is wanneer hij op uw commando komt; ook al zou het een half uur duren. Altijd belonen of prijzen. Wanneer u moppert, moppert u volgens het brein van uw hond omdat hij is gekomen.
8. Zorg dat ook het thuiskomen leuk is. Geef hem b.v. zijn eten na thuiskomst; hij heeft er n.l. iets voor gedaan om eten te krijgen. In de natuur zal eerst moeten worden gejaagd alvorens er brood op

de plank komt. Met de bak met eten tegen uw heup aan kunt u door een rondje in de kamer te lopen tevens het volgen beoefenen.

9. Roep de pup niet alleen bij u wanneer u naar huis gaat, maar ook eens tussendoor. Wanneer u hem hebt aangeliend, speelt u even met hem en laat hem dan weer los.
Speel ook op de terugweg naar huis met hem. U voorkomt hiermee dat aanlijnen en naar huis gaan ‘einde plezier’ betekent.
10. **Een hond, die komt, is altijd BRAAF!!!** Ook na drie kwartier. Mopperen betekent ‘goed gedrag’ afkeuren.

Secondaire socialisatiefase (3^e tot en met de 6^e maand)

De periode waarin wordt bepaald hoe de verhouding in het gezin (de roedel) zal zijn tussen de hond en de gezinsleden. Ieder individu heeft leiding nodig. Zo ook de hond. Goede leiding geeft rust, ook in de roedel. De hond is tevreden en vrolijk en weet zijn plaats in de roedel.

De ranglagere gaat altijd naar de ranghogere toe. Voor het geven van een correctie kan het wel eens nodig zijn dat om te keren.

De ranghogere bepaalt begin en einde van een handeling. U begint met spelen en beëindigt het spel. Mocht de hond het initiatief nemen, dan is het ‘nee’ en een minuut later nodigt u hem uit te spelen. Indien de hond zelf het spel beëindigt, dan accepteert u dat niet. U port hem op en dwingt hem nog even door te gaan, waarna u het spel beëindigt.

Naarmate de hond naar de puberteit toe groeit, zal hij zich meer willen laten gelden. Hij probeert zijn roedelgenoten uit en zal pogingen ondernemen hoger op de hiërarchieladder te komen.

Hij wordt ook, wat wij noemen, dwarser. Hierkomen wanneer hij wordt geroepen, gaat hij negeren. Op zijn tijd zal hij zich ook verzetten door te grommen.

Het is nu zaak duidelijk te laten blijken wie de baas is. Als er gegromd moet worden, doet de baas dat wel. Met een donkere stem je ongenoegen uiten, klinkt voor de hond als grommen. Het kan ook wel eens nodig zijn hem wat hardhandiger aan te pakken. Bij een tweede keer is de kans groot dat hij hevig gaat piepen of janken. Schrikt u daarvan en troost u hem dan nog bovendien, dan heeft hij gewonnen.

Zo u het in de periode ervoor goed hebt aangepakt, dan zal zijn streven naar een hogere plaats gauw voorbij zijn.

In de jonge periode, zeg de eerste twee jaren, moet u er voor zorgen in alle opzichten de baas te zijn.

In de wolvenroedel zal de roedelleider er altijd voor zorgen zich hoger op te stellen, zodat hij de roedel kan overzien en de roedel hem goed kan zien. Voor u is dat reden er voor te zorgen dat uw hoofd altijd een hogere positie inneemt dan het hoofd van de hond. De hond ligt dan ook op de grond en niet op een stoel, niet bij u op de bank of op bed.

In de natuurlijke roedel eet eerst de roedelleider. Wat over is krijgen de andere roedelleden, maar wel overeenkomstig de heersende rangorde.

Voor puppen tot zo'n twaalf weken wordt een uitzondering gemaakt. Tot die leeftijd mogen ze meestal vrij met de volwassen honden mee eten.

In het gezin moeten we een alternatief toepassen. Hond uitlaten (de jacht), thuiskomen en eten. Na het eten wordt hij naar zijn bench gestuurd en dient daar te blijven zolang u eet.

Een uurtje rust kan geen kwaad ter voorkoming van maagproblemen.

De lerende pup daarentegen laat u na zijn eten snel even uit; u bent nog bezig met de zindelijkheidsstraining. Vanwege de volle maag houdt u hem aan de lijn, zodat hij zich rustig houdt. Na afloop belonen met een 'goed zo' en/of een knuffel. Nu gaat u eten.

Eenmaal gewend aan rustig liggen terwijl u eet, kunt u hem ook meenemen wanneer u uit eten gaat. Op lokkertjes van andere gasten mag hij niet reageren; u wel.

DE PUBERTIJD

Vanaf de 7^e maand is hij in de pubertijd. Mogelijk moeten in deze periode de touwtjes strakker worden aangehaald.

Plassen

De reuen willen laten merken dat ze er zijn en zodra ze kans zien een poot op te lichten zullen te pas en te onpas een klein plasje achterlaten, een reukvlag. Dit hoeft niet te worden geaccepteerd. Indien de noodzaak daartoe is, doet de baas dat wel. U bepaalt waar hij mag plassen. Niet tegen de straatverlichting en het tuinhok van de buurman, maar wel tegen de boom verderop in dat grasveldje.

De benen van een gesprekspartner wil hij ook nog wel eens uitkiezen als plaspaal. Nu dient u zich **onmiddellijk** op uw hond te storten en wel zodanig dat hij nauwelijks elders zijn poot durft op te lichten.

Dit is n.l. een sterke vorm van dominantie evenals op schoot klimmen, rijden en soms ook wel likken.

Snuffelen

Alsmaar lopen snuffelen moet u al vroeg afleren. Zijn neus is z'n belangrijkste waarnemingsorgaan, maar dat wil nu niet zeggen, dat hij constant met de neus over de grond moet gaan. Op een vast deel van het uitlaatparcours mag hij vrij snuffelen. Voor hem is dat het ochtendnieuws.

Trekken

Willen snuffelen en u aan de lijn mee willen trekken, gaat dikwijls samen. Niet terug trekken. Hoe harder u trekt, des te harder zal de hond trekken.

Zorg er voor dat de hond een correctieketting (gladde metalen schakelketting, zonder scherpe uitsteeksels) om heeft. Zodra hij trekt, viert u de lijn en maakt meteen daarna een wending haaks of terug op uw looprichting, in elk geval van de hond af met gelijktijdig een fiks rukje aan de lijn, waarna u stil blijft staan. Wanneer de hond naar u toekomt, beloont u hem met 'goedzo' of iets van dien aard.

Komt hij niet, dan gaat u gewoon verder. Weer trekken, dezelfde correctie, maar nu wat vinniger hard. Dit alles zonder wat te zeggen en volhouden.

Denk er wel aan dat de lijncorrectie altijd moet worden gegeven vanuit een slappe lijn.

Bij jonge puppen de kracht aanpassen en beperken tot een kort vinnig rukje uit de pols.

Agressief gedrag

Door de invloed van de hormonen zou hij ook dominantie ten toon kunnen spreiden en agressief gedrag kan ook voor komen. De kop indrukken, hetzij met belonen bij goed gedrag en nalaten bij ongewenst gedrag, hetzij een goede correctie met de correctieketting. Bij onze boxer zal dit laatste eerder aan de orde komen.

Uitvallen

Uitvallen naar een andere hond? Na de eerste keer weet u wat er gebeurd wanneer u een andere hond tegenkomt.

Begin tijdig met uw boxer te spelen, zodat hij is afgeleid en de hond voorbij gaat terwijl u met hem bezig bent en hem bezig houdt. Na enige tijd met spelen beginnen wanneer de andere hond wat dichterbij is en

vervolgens de afstand steeds meer inkorten tot het moment komt dat u gaat spelen wanneer de hond net voorbij is. Geduld hebben en volhouden. Mocht het nu helemaal niets worden, dan terugvallen op de correctie-kettingmethode. Op het moment dat u ziet dat de plannen voor uitvallen worden gemaakt (kop laag, nekharen overeind, staart hoog), geeft u een forse correctie en loopt door. Geconcentreerd zijn op uw eigen hond.

Teven

Teven gaan in die periode loops worden, wat eveneens gedragsverandering kan veroorzaken. Ze worden verleidelijk voor reuen en moeten leren hiermee om te gaan. In de kynologie wordt aanbevolen ze dan te begeleiden, maar ik kan me niet voorstellen dat hier op sexuele voorlichting wordt gedoeld.

Dominantie van de baas

Andere van belang zijnde zaken, vooral in de puberteitsperiode, zijn o.a. niet zomaar knuffelen of aaien. Hij moet er eerste wat voor doen. Al is het alleen maar zitten op commando.

Indien u hem onder de kin kietelt, bent u ranglagere, uitgezonderd wanneer de hond ligt, want dan bevindt hij zich al in een ondergeschikte positie. Als roedelleider altijd met zachte druk op zijn hoofd, nek of schouders aaien. Druk uitoefenen is dominant zijn.

Commando's moeten kort zijn. Belonen met een hoge stem; ongenoegen uiten met een lage stem.

Commando's krijgt hij alleen wanneer u er zeker van bent dat hij ze kan uitvoeren. Een gegeven commando kan alleen de commandogever opheffen. Initiatief van de hond mag niet worden geaccepteerd en dient onmiddellijk te worden gecorrigeerd, waarna u het commando kan opheffen.

DE VOLWASSEN HOND

Zo omstreeks het tweede jaar is de hond volwassen. De leeftijd om nog eens te kijken of hij niet de baas van de roedel kan worden. Onmiddellijk duidelijk maken dat hier geen sprake van is. Appèl lopen. Netjes volgen met wendingen, commando's 'zit, af en staan'. Spelen met speeltje van de baas en commando 'los', dit laatste zonodig afdwingen, wat met een deal gepaard kan gaan. U het speeltje en hij een ander speeltje, zijn eigen speeltje.

Hij is nu sterk en volgroeid en er kan volop met hem worden gesport. Te denken valt aan Agility, IPO, fietsen, triathlon en wat verder nog meer mogelijk is. Een boxer, die goed bezig kan zijn, zijn energie kwijt kan, zal geen problemen geven en is een vriendelijke trouwe makker.

De ouderdomsperiode

Zo rond zijn negende jaar wordt de boxer een oude hond. Hij is- of begint goed grijs te worden en naarmate hij ouder wordt begint zijn bolle hoofd in te vallen.

Gedragsveranderingen kunnen ontstaan door slechter zien en horen en stijf worden na een poos liggen. De spiermassa vermindert en de afgestorven spiercellen worden niet meer aangemaakt. Daarnaast vermindert de spiermassa sterk, waardoor de spierkracht terugloopt, vooral van de achterhandspieren. Er ontstaan ook veranderingen in de gewrichten met het meest hinderlijke, arthrose. Op het gladde kraakbeen, de glijlagers, ontstaan botwoekeringen, wat erg pijnlijk kan zijn.

Zijn er op jongere leeftijd al gebreken, dan zal de ouderdom die gebreken accentueren. Denk aan HeupDysplasie. Met rust en daarnaast toch veel aangepaste beweging en eventueel pijnstillers kan hij nog een tijd meegaan. Het gebit heeft eveneens te lijden van de ouderdom. Het tandvlees trekt zich terug; tandsteen ontstaat. Achtergebleven voedselresten kunnen gaan rotten. Vanuit de ontstoken muil dringen bacteriën het lichaam binnen en doen een aanval op hart, nieren en gewrichten.

Epilepsie komt bij oudere honden nog al eens voor. Indien de aanvallen elkaar snel opvolgen, is het einde van de hond in zicht.

Onzindelijkheid, voor de hond heel erg om z'n eigen nest te bevuilen, kan ook tot de ouderdomsverschijnselen behoren. Meestal moet de oorzaak dan worden gezocht in nier- en suikerziekte.

Hij zal wat slaap betreft weer terugvallen naar de puppenperiode en dus meer behoefte hebben aan slaap. Dikwijls ontstaat er ook meer behoefte aan direct contact met de baas.

Het is wel zaak hem actief te houden met aangepaste beweging. Zo mogelijk blijven sporten als fietsen, agility, zwemmen en tussendoor nog eens delen van de gehoorzaamheidsoefeningen doen. Kortom, bezig blijven, dan kunt u nog veel plezier beleven aan uw oude hond.

DE ZINTUIGEN

De neus

Het beste zintuig van de hond. Daar onderzoekt en herkent hij alles mee. Even een paar getallen. Hoog in het inwendige van onze neus bevindt zich 4 cm² slijmvlies met een dikte van 0,06 mm. Dat is 1/4000 deel van onze huid.

Met het reukslijmvlies van de hond worden bijna alle neusplooien bedekt; uitgevouwen is dat nagenoeg gelijk aan zijn gehele huidoppervlak.

De mens heeft ongeveer 5 miljoen reukcellen. Onze boxer zit iets onder de 220 miljoen.

Een groot deel van de communicatie onder honden vindt plaats met de neus. Door klieren worden geurstoffen afgescheiden, die feromonen worden genoemd. Die feromonen vinden we in alles wat de hond afscheidt, zoals speeksel, urine, ontlasting, vaginaslijm en anaalvocht uit de anaalklieren. Elke hond heeft zijn eigen geuren. Onze boxer, die loopt te snuffen, weet precies wie of wat er eerder is geweest. De ontlasting en/of de urine van een andere hond vertelt hem alles over die hond. De loopse teef herkent hij meteen.

Hoe hoger de reu plast, hoe meer hij overtuigd is van zijn eigen hoge status. Eigen plas kan bij herkenning van de plasplek rust geven.

Onderling kennismaken vindt meestal plaats door de geslachtsdelen te besnuffen. Een dominante hond geeft de ander de ruimte, een onderdanige hond legt zijn staart er over heen. Vóór 2004 probeerden onze boxerteven dat ook.

Ook het zogenaamde voeten vegen heeft ten doel de eigen geur te verspreiden

De ogen

Een hond kan ook heel goed zien, maar heeft toch zijn beperkingen. Op het netvlies zitten kegeltjes en staafjes. Door de kegeltjes kan hij scherp zien en in zeer beperkte mate tinten onderscheiden. Bij de hond liggen de kegeltjes in het centrum van het netvlies. Over dit hele netvlies liggen de staafjes verspreid, waarmee hij licht en donker kan onderscheiden. Het netvlies bevat meer staafjes dan kegeltjes. Bij daglicht werken de kegeltjes het beste. In de schemer en duisternis heeft hij nut van de staafjes. Van invloed op dit laatste is een lichtreflecterende pigmentlaag, die bij duisternis de ogen laat oplichten. Nachtzien.

Bewegingloze beelden op afstand worden niet zo best waargenomen. Bewegende beelden daarentegen merkt hij meteen op. Ondanks z'n goede neus, kan hij in bepaalde omstandigheden toch moeite hebben zijn baas terug te vinden, b.v. aan het strand tussen de vele badgasten. Kennelijk hebben de zilte geur en mogelijk de zonnebrandolie daar invloed op. Zijn ogen kunnen hem hier ook niet bij helpen, tenzij de baas nadrukkelijk staat te zwaaien of met een hondenfluit een beroep doet op zijn gehoor.

De oren

In feite zijn tweede zintuig, dat ook zeer scherp is ontwikkeld. Het geluid van de hondenfluit kunnen wij niet horen. Ons gehoor gaat tot zo'n 20.000 Hertz per seconden; een hond haalt ruimschoots 35.000 Hertz.

De beweeglijkheid van de oren, de oorschelpen, spelen ook een grote rol. Denk maar aan het spitsen van- en het draaien van de oren. Kijkende naar onze boxers heb ik de indruk dat het spitsen niet van zo'n erg grote invloed is. Uiteraard wel het draaien in de richting van het geluid en het dienstdoen van de oorschelpen als klankbord.

COMMUNICEREN

Door middel van geluid

Zowel blaffen, piepen, janken(huilen), knorren als grommen hebben een betekenis. De manier waarop deze geluiden worden voortgebracht houden weer verband met de bedoeling, die er achter zit.

Een hond kan blaffen om aandacht te trekken, om uit te dagen b.v. voor of tijdens spel.

Piepen kan voortkomen uit pijn, plezier of opwindning en hij kan ook knorren van genot.

Janken kan eveneens een gevolg zijn van pijn, maar ook van alleen zijn en heeft dan de bedoeling te laten horen waar hij is in de hoop dat men naar hem toe komt.

Grommen kan dienen als waarschuwing niet verder te gaan. Van een agressieve hond zal dat dieper klinken dan van een hond, die gromt uit agressieve angst.

Het geheel is samen te vatten als taal. Maar het is niet de enige taal. Net als wij mensen hebben ze lichaamstaal, alleen in veel sterkere mate en met een grotere voor andere honden herkenbare betekenis.

Lichaamstaal

Met elk deel van zijn lichaam, van het puntje van zijn neus tot en met zijn staart (met dit laatste tegenwoordig ook onze boxer) kan de hond zich uitdrukken.

Door het infokken van voor de mens bepaalde schoonheidsidealen loopt e.e.a. nog wel eens in het honderd. Er zijn b.v. honden met een hoge (gekrulde) staart, die niet laag kan worden gehouden. Dat kan conflicten geven met andere honden, die zo'n hoge staart als dominant gedrag interpreteren.

Een hond, die zich groot maakt met stijve poten, hoog opgericht hoofd, naar voren gerichte oren, hoge staart en opgezette nek en rugharen (borstel) voelt zich superieur. Doet een tegemoet komende hond hetzelfde, dan kan je de poppen aan het dansen hebben.

Een goede roedelleider weet dit te voorkomen door resoluut op te treden.

Bij dominante agressie worden de mondhoecken naar voren getrokken en worden de voortanden zichtbaar, de neus vertoont rimpels, de oren gaan naar voren en hij laat een diep gegrom horen. De staart houdt hij hoog.

Vanuit deze houding zal hij je naar de keel kunnen vliegen.

Ondergeschikt gedrag vertoont precies het tegenovergestelde. Hij zal zich kleiner maken, we denken dan aan een soort sluipgang, houdt de oren naar achteren en de staart laag. Dit is geen angsthouding, maar zuiver een erkenning van de meerdere.

Drukt hij daarentegen de staart onder tegen de buik, legt hij de oren plat op zijn hoofd en trekt hij zij mondhoecken naar achteren op, dan is er angst in het spel wat zich kan uiten in angstagressie. Een korte snelle uitval met een vinnige bijtbeweging, die meerdere keren kan worden herhaald en raak kan zijn, waarna hij, zodra hij de kans schoon ziet, zal vluchten.

Echter, zo deze vorm van agressie hem succes oplevert, zal hij geneigd zijn in de toekomst meteen al aan te vallen.

Bij de puppen zagen we al wat een deemoedgebaar (overgave) is. Doodstil op de rug liggen en daardoor alle kwetsbare delen als keel en buik aanbieden, waarbij ook nog een deemoedplas kan worden geproduceerd. Zo'n houding roep bij een gezonde hond een bijtrem op. Hij kan gewoon niet meer bijten.

De overwinnaar zal nog even boven de overwonnene blijven staan grommen om vervolgens met stijve poten rustig weg te lopen en tussendoor nog even een reukvlag uitzetten.

Oogcontact

Het zogenaamde staren is dikwijls de voorloper van een aanval. Ze fixeren elkaar als het ware. Het verbreken van dit oogcontact kan al dikwijls het voornemen aan te vallen te niet doen.

Even tussendoor. Bij de gehoorzaamheids oefening "af en blijf" is het zaak geen oogcontact te maken. In dit geval kan het de hond uitnodigen naar de baas toe te komen.

IN HET ALGEMEEN

Blaffen is o.m. een vorm van uitdagen of aandacht trekken. In eerste instantie niet op reageren.

Laat kinderen **nooit** met honden alleen.

Wanneer de hond op zijn plaats ligt, moeten kinderen hem met rust laten. Verboden terrein!

Kinderen mogen **nooit** honden alleen uitlaten. Ook geen lieve kleine hondjes.

Kinderen mogen de hond **nooit** commanderen.

Laat kinderen niet naar een vreemde hond toelopen en zeker niet om hem over zijn hoofd te aaien.

Kijk een vreemde hond niet in de ogen. Voor de hond kan dat bedreigend zijn. Kijk over hem heen.

Commandeer in principe andermans hond niet.

Motivatie / inzet hondeneigenaar

De baas en eigenlijk het hele gezin moeten er zich van bewust zijn dat een hond in huis heel wat verandering teweeg brengt; vooral in de puppytijd.

Impulsief een hond, een boxer, aanschaffen is het meest verkeerde wat kan worden gedaan. Met een kind een boxerpup voor haar verjaardag geven, worden pup en kind echt niet gelukkig, mits het gezin er achter staat en zich er van bewust is wat het betekent een boxerpup, die een grote boxer wordt, in huis te halen. Een goede voorbereiding is een 'must'.

De geleider moet de 'wil' hebben de pup goed op te voeden. Hij heeft het voorrecht zijn menselijke gaven te kunnen gebruiken, maar zal zich verder 'honds' moeten gedragen. Het lezen van enige goede boeken voordat de boxer wordt aangeschaft, zou al een stap in de goede richting zijn geweest. Het volgen van gehoorzaamheids cursussen is een onderdeel, die het welslagen zeker zal bevorderen.

Hoewel de pup de laagste rang in de roedel bekleedt, zal hij toch de meeste aandacht nodig hebben. Er zal dus veel tijd beschikbaar moeten zijn en bovenal een kast vol engelengeduld.

De geleider zal bereid moeten zijn in weer en wind de tijd te nemen voor zijn pup. Ook zal hij dikwijls verder moeten gaan dan op loopafstand.

Het voer, de dierenarts met o.a. de jaarlijkse inentingen, de contributies van landelijke- en plaatselijke clubs en het volgen van cursussen kosten

veel geld. Hij zal bereid moeten zijn zich de financiële offers te getroosten.

Een oudere hond

Ditzelfde geldt in feite ook voor de aanschaf van een oudere hond, met dien verstande, dat de keus voor een oudere hond in de meeste gevallen een weloverwogen handeling betreft door min of meer ervaren hondenliefhebbers ter vervanging van een overleden hond. In zo'n situatie is het evenwel belangrijk dat men zich op de hoogte stelt van de reden waarom afstand is c.q. werd gedaan, de gezondheidstoestand van de hond en zo het een ander ras is dan men voorheen had, van de raseigenschappen. Bedenk altijd dat een boxer geen poedel is en dat reuen en teven ook in karakter en sekse verschillen.

dominant gedrag

aaien over hoofd en rug

groot en breed maken

recht in de ogen kijken (staren)

conflictsituaties opzoeken en in het voordeel van de geleider beslechten

initiatieven nemen

ondergeschikt gedrag

aaien over de buik of onder de kin (bij zittende of staande hond)

hurken (klein maken)

wegkijken (oogcontact vermijden)

conflictsituaties vermijden

initiatief volgen

HOE LEERT EEN HOND? (achtergrondinformatie)

We kijken bij de wilde verwant van onze hond, de wolf.

De wolf leeft in een groep, een wolvenpack of roedel. In die roedel is er één de leider, de roedelleider of alpha. Meestal is dat een reu, maar het kan ook een teef zijn. In geval het een reu is, heeft hij ook een voorkeursteef, de alphateef. Alleen de alphateef mag drachtig worden en dan nog alleen van de roedelleider. Zij worden geacht de sterkste en gezondste wolven in de roedel te zijn, waardoor het voortbestaan van de roedel is gewaarborgd. Zolang de roedelleider gezond en vastberaden blijft, respecteren alle andere wolven zijn leiderschap. Bij een goede leider is het voortbestaan van de roedel veilig.

Faalt de roedelleider echter in zijn optreden, dan zal onmiddellijk een andere wolf de leiding overnemen.

Voor onze hond is het gezin, waarbinnen hij leeft, zijn roedel. In die roedel moet de baas de taak van de alpha, de roedelleider, waarnemen. Hij bepaalt wat mag en niet mag en maakt dit de hond duidelijk door ongewenst gedrag te corrigeren (in de roedel gaat dat beslist niet zachtzinnig) en gewenst gedrag te belonen..

In de wolvenroedel komen ongewenst gedrag en onderlinge gevechten nagenoeg niet voor. Instinctmatig weten de roedelleden dat dit het voortbestaan van de roedel in gevaar zou kunnen brengen.

De beloningen worden gevonden in de heersende rust binnen de roedel en het verorberen van de jachtbuit.

De hond zal ongewenst gedrag associëren met een correctie, ongewenst gedrag is onaangenaam (onlustgevoel).

Het door de baas gewenste gedrag zal worden geassocieerd met een beloning; gewenst gedrag is dus aangenaam (lustgevoel).

Alles wat onaangenaam is zal hij vermijden, wat aangenaam is zal hij graag willen doen en daardoor wordt hij wat wij noemen “gehoorzaam”.

De dagelijkse omgang met de hond

Consequent zijn: alleen een leider, die weet wat hij wil, wordt geaccepteerd.

- wat eens mag, mag altijd;
- wat niet mag, mag nooit;
- alle gezinsleden moeten één lijn trekken in de omgang met de hond. Ook de jongere kinderen;
- een gegeven bevel moet altijd worden uitgevoerd. Geef daarom nooit een bevel wanneer u er niet voor kunt zorgen dat de hond het opvolgt, want dan ondergraaft u uw eigen gezag.

Straffen, corrigeren en belonen. Straffen bestaat niet. Een hond heeft totaal geen begrip van huisarrest of hechtenis.

Beloningen en correcties blijven dan over. Zij moeten altijd op het juiste moment – meteen na de gewenste- of ongewenste activiteit – worden gegeven en niet een tijdje erna.

Wanneer de beloning c.q. de correctie drie seconden volgt ná de aanleiding, begrijpt hij al niet meer waarom er werd beloond of gecorrigeerd. Hij zal dan alleen op de toon reageren. Zijn reactie op een bestraffende toon valt meestal erg op en wordt dan geïnterpreteerd als zijnde dat hij weet waarom het gaat. Een bestraffende toon (lees berispende toon) heeft alleen effect wanneer de hond op heterdaad wordt betrapt. Voor een belonende toon geldt hetzelfde.

De juiste manier:

- corrigeren wil niet zeggen dat er wordt geslagen of geschopt;
- corrigeren kan op vele manieren, t.w. met je stem (berispen op een lage toon, b.v. ‘foei!!’ roepen); met de correctieketting en de lijn (lijncorrectie: een stevige korte ruk aan de lijn geven). Zorg er wel voor dat de lijn eerst wordt ontspannen. Met een strakke lijn wordt het sleuren, wat alleen tot effect zal hebben dat de hond zijn nekspieren opzet en tracht terug te trekken.

Corrigeren is ook weer niet altijd nodig, wanneer een gegeven commando niet goed wordt uitgevoerd. Vermanend toespreken in sommige situaties en het opnieuw proberen kan ook het nodige effect hebben. Vermanend toespreken betekent nu ook weer niet dat u hele ambtelijke volzinnen gaat gebruiken. Het gaat om de tonatie in een kort geformuleerde afkeuring. Wanneer u corrigeert of moppert, moet u er altijd aan denken dat na een

overtreding meteen een gewenst resultaat zijn intrede kan doen, zodat u niet op dat gewenste resultaat staat te mopperen.

- B.v. niet meer mopperen wanneer de hond zich overgeeft;
- niet voor 'straf' naar zijn mand sturen;
- niet achteraf op hem mopperen. U roept hem hiier. Na 10 minuten komt hij en gaat zelfs netjes voor u zitten. Hij is gekomen. Belonen!
- bij thuiskomst de u vrolijk begroetende hond afsnauwen vanwege tijdens uw afwezigheid aangebrachte vernielingen, houdt voor de hond in dat u hem afsnauwt vanwege het begroeten. In de toekomst zal hij bij uw thuiskomst angstig wegkruipen en zo hij een vernieling heeft aangericht, is de mens geneigd te stellen dat de hond weet dat hij in de fout is gegaan.

Met corrigeren en met wat wij dan zo graag 'straffen' willen noemen, moet je goed bedenken waar je mee bezig bent.

Belonen

Belonen is nog belangrijker dan corrigeren.

Beloon de hond daarom altijd zodra hij een commando goed heeft uitgevoerd en ook tussendoor wanneer hij een geleerde oefening steeds naar behoren uitvoert. Bijvoorbeeld tijdens volgen dicht naast je.

Belonen houdt ook niet in dat u uw hond koekjes moet gaan voeren. Integendeel. Samen spelen met uw speeltje is voor een boxer het leukste wat er is, echter niet langer dan 10 seconden. Als voordeel van deze methode valt aan te merken dat u samen met uw hond speelt; u hebt contact met uw hond. Daarnaast bent u het, die het spel begint en die het spel beëindigt door het commando "los", waardoor u nog eens de rangorde bevestigt.

In sommige gevallen kan een voertje geven wel eens gewenst zijn. Maar primair moet de hond werken voor zijn baas en niet voor een voertje.

Bedenk altijd dat u zowel in de dagelijkse omgang als bij het trainen rechtvaardig moet blijven en uw zelfbeheersing moet behouden. De macht van de roedelleider berust meer op geestelijk overwicht dan op bruto geweld. Redeneren met de hond heeft geen enkel nut; een hond weet niet wat democratie is.

Het trainen met de hond

Het aanleren van oefeningen(=gedisciplineerd spel) is voor de hond wat jacht(=is gedisciplineerd werk) voor de wolf is.

Door van de boxer te eisen dat hij de oefeningen correct uitvoert, bevestigt u steeds weer uw leiderschap, de rangorde. Oefen thuis niet langer dan 10 minuten achter elkaar.

Er zijn twee manieren waarop een hond kan leren. Vrijwillig en onvrijwillig.

Vrijwillig

We zagen al bij de puppen de methode met de voerbak om de hond hier te laten komen en te laten zitten. Door de uitnodiging 'hiier' en het commando 'zit' te gebruiken, zal hij na verloop van tijd ook zonder voerbak op deze woorden reageren.

Door nauwkeurige observatie van de hond zijn hem diverse oefeningen op vrijwillige basis aan te leren. Nog eens het zitten. Het commando geven op het moment dat u ziet dat hij wil gaan zitten. Evenzo het commando 'af' en 'staan'.

Onvrijwillig

Hier nemen we ook weer het zitten onder de loupe. In feite bestaat dit uit twee delen. Het geven van een prikkel door hem licht op zijn achterdeel te duwen en het commando 'zit' te geven. Na verloop van tijd is de prikkel niet meer nodig.

Zo ook het staan met meerdere mogelijkheden als eerste prikkel. Bijvoorbeeld staande naast de zittende hond een stap – misschien twee stappen – vooruit doen en het commando 'staaaaan'. Een beloning daarna is uiteraard op zijn plaats.

Een eerste vereiste voor het trainen met de hond is dat de hond aandacht heeft voor zijn geleider.

Aandachtsoefeningen

Korte stukken met de hond aan een lange lijn lopen en scherpe wendingen maken. Waar de hond loopt, doet er niet toe. Niets zeggen en ook niet naar de hond kijken,; wel uit je ooghoeken over je schouder naar hem loeren. Zowel bij het lopen als bij de wendingen krijgt hij een corrigerend rukje aan de lijn, wanneer zijn aandacht elders is en de lijn **bijna** strak staat.

Mocht de lijn om zijn poten zitten, dan is dat zijn probleem. Hij zal ontdekken, als het goed is binnen vijf minuten, dat op de geleider letten en bij hem in de buurt blijven veel prettiger is. Een lustgevoel.

Bij niet op de geleider letten, in feite ongewenst gedrag, valt er een correctie uit de lucht. Een onlustgevoel.

Ongewenst gedrag in uw nabijheid

Dit is af te leren door op dat moment een hard geluid te maken en indien hij schrikt, hem te troosten.

Een stuk ketting naar z'n hoofd gooien, is ook een manier. In elk geval mag hij niet zien, dat u dat doet. Het gebeurt omdat hij in de fout gaat.

Ongewenst blaffen kan op die manier ook worden aangepakt. Maar de methode altijd toepassen op het moment van ongewenst gedrag.

Ander ongewenst gedrag kan het tegen u opspringen zijn. Enige mogelijkheden om dit af te leren zijn:

- u omkeren met een fors "nee", dus negeren;

- op het moment van opspringen een knie in zijn borst zetten;

- aan de lijn houden zonder de lijn vast te houden. Voet op de lijn en het springen voorzichtig uitlokken terwijl een voet op de lijn wordt gehouden. Een correctieketting zal bij deze methode het effect van niet omhoog kunnen komen nog vergroten.

- Zodra hij zit dan wel blijft zitten, belonen.

DE GEZONDHEID VAN UW HOND

inenting

De jaarlijkse cocktail is belangrijk. Daarnaast moet de hond extra bescherming tegen kennelhoest krijgen, n.l. tegen de Bodetellabacterie. De halfjaarlijkse neusspray van Intrac verdient de voorkeur.

Ontwormen

Vanaf de puppentijd moet regelmatig een ontwormkuur worden toegepast.

varkensvlees

Geef een hond nooit varkensvlees. Zelfs ander vlees, gekocht bij slagers die varkensvlees verkopen, kan besmet zijn met het Aujeszkyvirus, dat absoluut dodelijk is voor de hond. Blijf zelfs uit de buurt van varkensfokkerijen.

Teken

In de landen rond de Middellandsezee en thans ook in ons land is er het gevaar van teken. De Dermacentor reticulatus is verantwoordelijk voor het overbrengen van de zeer gevaarlijke bloedparasiet Babesia Canis.

Behandeling van de besmette hond met (nog) niet geregistreerde medicijnen is mogelijk.

Preventie met afweermiddelen als de Scalibor tekenband en Frontline® druppels, alsmede vaccinatie met Pirodog® wordt aanbevolen. De dierenarts kan hier de helpende hand bieden.

Zandvlieg

Een andere parasiet in de warme streken is afkomstig van het vrijwel onzichtbare, in de avondschemering opererende bloedzuigende zandvliegje, dat de dodelijke ziekte Leishmaniasis kan veroorzaken. De besmetting en dus de ziekte manifesteert zich eerst na een paar maanden tot meer dan een jaar. Voornoemde Scalibor tekenband geeft enige bescherming tegen dit vliegje.

Hartworm

Gedurende het muggenseizoen kunnen muggen hartwormziekte veroorzaken. Een vloeiendodend middel, Stronghold (salamectin) druppelaar, wordt tevens geacht een uitstekend middel te zijn de hartwormziekte te bestrijden. Stronghold kan bovendien nog worden aangewend ter bestrijding van spoelwormen.

Vlooiën

Vlooiën dienen snel te worden uitgebannen. Lintwormen worden door vlooiën overgebracht. Daarnaast kan de door de vlo veroorzaakte jeuk er toe leiden dat de hond zich openkrabt, waardoor kans op vervelende infecties. Daarnaast zijn er honden, die een vlooiënallergie hebben en in de kortst mogelijke tijd door één beet over het hele lichaam jeuk hebben.

VERZORGING

Gebit

De pup gaat in de vierde maand wisselen. Alles moet eruit. Blijft er na verloop van tijd een melktand/kies zitten, laat de dierenarts deze dan verwijderen.

Geef hem wat te knagen voordat hij zelf de tafelpoot ontdekt. Met een goed uitgekookt kalfsbot doet u hem een groot plezier.

Indien er regelmatig kan worden gekluifd, door de hond in het algemeen, is het poetsen van de tanden nu niet bepaald nodig.

Ogen en oren

Geïrriteerde ogen met een watje in gekookt (afgekoeld) water voorzichtig schoonmaken. In verband met het derde ooglid vanaf de neus naar de buitenkant.

Boxers hebben nog al eens problemen met de oogleden. Het onderste ooglid kan hangen (ectropion genaamd) en is dan een verzamelplaats van vuil en/of bacteriën.

Het kan ook naar binnen krullen (entropion), waardoor de oogleden de oogbol irriteren en de hond voortdurend in de ogen zal wrijven. Bij aanschaf dient hierop te worden gelet door het ooglid op te tillen. De binnenkant van de oogleden moet roze zijn en de oogbol wit. Voor deze afwijkingen en echte oogkwalen de dierenarts raadplegen.

Oren

Indien de oren erg vuil zijn, kunnen ze worden gereinigd met bij de dierenarts verkrijgbare oorcleaner. Een watje drenken en naar buiten toe wegvegen. Nooit met een wattenstokje in het oor peuren.

Oorslijmvlies kan soms makkelijk ontsteken door teveel oorsmeer, eczeem, infecties door het eczeem, bacteriën of parasieten.

Oormijt is een vervelende zaak. De mijt is met medicijnen moeilijk

bereikbaar omdat hij zich nogal diep in het oor nestelt. De hond heeft jeuk en zal op alle mogelijke manieren, o.m. door schudden, proberen die jeuk te bestrijden. Zo gauw die activiteit wordt waargenomen, de dierenarts inschakelen.

Een bloedor kan ontstaan doordat in de hiervoor genoemde gevallen een bloedvat scheurt. Het bloed vloeit dan tussen de huid en het kraakbeen, waardoor een verdikking ontstaat. Ook door schudden kan de oorschelp een kneuzing oplopen. Bij onze boxer met zijn hangoren is dat niet ondenkbaar. Operatief ingrijpen kan soms nodig zijn.

De vacht

Regelmatig een borstelbeurt is voor onze boxer voldoende. Wassen is een overbodige zaak en zelfs niet aan te bevelen. Stank uit een stinksloot verdwijnt na enige tijd vanzelf. Het vuil borstel je er wel uit.

Overigens is het de manier om onvolkomenheden te kunnen constateren. Bovendien, vooral bij de jonge boxers is het een goede manier te demonstreren dat u de baas bent.

Er wordt meestal van voor naar achteren geborsteld. U belandt dan bij de staart, waaronder de anaalklieren zitten.

Bij een stevige, verrolbare ontlasting, zal de hond geen problemen hebben met de anaalklieren.

Gaat hij sleetje rijden of tracht hij onder de staart te bijten, ga dan naar de dierenarts, die u eventueel zal voordoen ze uit te drukken. Denk eraan dat dit geen regelmatige handeling moet worden.

Wanneer u dan bij de poten bent aangeland, kunt u meteen de nagels controleren en zondig knippen en even rondvijlen. Knip niet in het leven, het bloedvat. Bij donkere nagels zal u moeten gokken.

Indien u veel op verharde wegen wandelt en/of veel fietst, zal u zich alleen hoeven te beperken tot de zogenaamde klauwtjes aan de voorpoten.

De teenzolen

Regelmatige controle op kloofjes is gewenst. Vooral door naast de fiets lopen op ruwe paden of wegen en door glassplinters kunnen beschadigingen optreden evenals door wandelingen in rotsachtig berggebied.

Winterse toestanden kunnen ook problemen geven. Bevroren sneeuw tussen de tenen en door pekkel veroorzaakte kloofjes.

Op of door teer lopen is ook geen pretje. Wanneer komt dat voor? Wel, bij

een wandeling over het strand kan dat al gebeuren. Op hete zomerse dagen wil het asfalt nog wel eens erg zacht zijn. In beide gevallen kunnen zandkorrels en kleine steentje zich vastzetten en verwondingen veroorzaken.

SPORT

Fietsen

Pas wanneer de hond 16 maanden is, mag u grote afstanden met hem fietsen. De UV-proef bedraagt een afstand van 20 km met een tweetal rustpauzes van een kwartier. Voordat deze afstand kan worden afgelegd, dient de conditie zowel als de hardheid van de teenzolen te worden opgebouwd. Drinken meenemen, maar beperkt laten drinken.

Tussen de 12 en 16 maanden kunt u hem aan de fiets laten wennen en hem een tiental minuten mee laten lopen. Draven, niet galopperen.

Agility

Vanaf een jaar kan aan agility worden gedaan. Voor die tijd mag de jonge hond aan enige toestellen wennen. Schutting en hoge sprongen zijn echter taboe.

VOEDING

De hond moet eten om te overleven. In de natuur zou hij op jacht gaan en zich volvreten, waarna hij zich in zijn hol terugtrekt om het eten te verteren. Alle ingrediënten, die hij nodig heeft, vindt hij in en aan z'n prooi en kan er zeker een week op in leven blijven, alvorens weer op jacht te gaan.

Onze honden krijgen kant en klare brokken, bij voorkeur per dag in drie maaltijden te verstrekken.

Wanneer we het woord "voorkeur" aanhalen, moeten we ook eens denken aan de soort voer. Het beste voer voor uw hond is n.l. diepvriesverse complete vleesvoerders van DUCK. Het alternatief is het compleet droogvoer van HAPPY DOG, verkrijgbaar in diverse prijsklassen en varianten voor puppen, rustige- en sporthonden, jonge in de groei zijnde honden, oudere honden, honden met diverse afwijkingen als nier-, hart- en leverproblemen en luxe voeders voor rijke honden.

Alle voeders zijn vrij van chemische toevoegingen. De grondstoffen zijn goedgekeurd voor de menselijke consumptie. Beter zal u niet vinden.

Alleen het beste is goed genoeg voor uw hond.

Voor meer gedetailleerde informatie over HAPPY DOG en DUCK zie onze website **www.boxerclub.nl**.

De gehele materie berust op in de praktijk opgedane ervaringen met cursisten en de beschouwingen van deskundigen in de kynologie.

AANBEVOLEN LITERATUUR

"Honden zijn om van te houden" door E. Trumler.

"Honden moet je serieus nemen" door E. Trumler.

"Honden van binnen uit" door M.A.J. Verwer.

Bij hoge uitzondering zijn deze boeken nog in een boekwinkel te koop. In de bibliotheek zijn ze nog wel te leen.

Brongegevens:

Godelieve Bernard, oud Hoofdinstructeur en erelid van de Kringgroep Utrecht e.o. van de Ned. Boxerclub.

Bewerkt en aangevuld door:

Henry Beuks, oud-voorzitter, oud-hoofdinstructeur, erelid van de Kringgroep Utrecht e.o. van de Ned. Boxerclub en

Joop Dijkman, oud-Instructeur Gehoorzaamheid, erelid van de Kringgroep Utrecht e.o. van de Ned. Boxerclub.